

DIARI DE SESSIONS DE LA
**COMISSIÓ DE TURISME, COMERÇ, TREBALL,
CULTURA I ESPORTS**
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 37

Presidència
del Sr. Damià Borràs i Barber

Sessió celebrada dia 27 de febrer de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 3658/25**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la defensa, la promoció i la divulgació del llegat de Sant Juníper Serra. 434

2) **RGE núm. 3809/25**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperar l'exposició *Dones i reines de Mallorca a l'edat mitjana*. 438

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Per segona setmana consecutiva em toca presidir aquesta comissió, no s'ho prengui per costum, jo no me li prendré, però el Sr. López Ravanals m'ha demanat que l'excusés davant vostès, perquè té un imponderable i no pot assistir-hi com li haguera agradat.

Per tant, si sembla bé, començaríem la comissió d'avui de Turisme, Comerç, Treball, Cultura i Esports, i els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Sí, Sr. President, Maite Torrent substitueix Jordi López Ravanals.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Rafel Nadal substitueix Salomé Cabrera.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sergio Rodríguez sustituye a María José Verdú.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, president. Mercedes Garrido substitueix Malena Riudavets.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Sebastià Mesquida substitueix Sebastià Sagreras.

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Estic convençut que l'equip B serà tan bo com l'equip A.

Passam, si volen, a iniciar el debat. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 3658 i 3809/25.

1) Proposició no de llei RGE núm. 3658/25, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la defensa, la promoció i la divulgació del llegat de Sant Juníper Serra.

En primer lloc, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3658/25, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la defensa, la promoció i la divulgació del llegat de Sant Juníper Serra. Per a la defensa de la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula -entenc- el Sr. Rodríguez, per un termini de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. presidente. Tienen ustedes a su disposición la exposición de motivos. Yo creo que no es necesario loar la figura de fray Juníper Serra, yo considero que posiblemente, junto a Ramon Llull, sea uno de los hijos más ilustres de esta

tierra, pero sí me gustaría aprovechar el breve tiempo del que dispongo para reseñar el porqué de esta proposición y porque es tan necesaria a estas alturas.

Yo creo que Baleares en particular, España en general, somos una nación que nos encanta autofustigarnos. Somos los mayores defensores de nuestra propia leyenda negra. Atribuyen a la misma -yo no sé si es cierta, pero, como dicen los italianos, *si non è vero è ben trovato*-, que le preguntaron una vez cuál era el país más fuerte del mundo, y él dijo: sin duda es España, porque los españoles llevan siglos intentando destruirlo y todavía no lo ha conseguido.

Esta leyenda que nace en la época de Felipe II, cuando su secretario particular, Antonio Pérez, huyendo de la persecución de la que le hace objeto el rey por un tema de traición y particular, acaba en los Países Bajos, empieza a difundir, gracias a la propaganda protestante, toda esta serie de bulos que nos han perseguido a lo largo de la historia. Tenemos ejemplos, uno detrás de otro. El tema de la Inquisición. Cuando uno piensa la Inquisición piensa en la Inquisición española. La Inquisición fue una creación del Papa, a instancias del rey de Francia, para perseguir la herejía cataroalbigense, los tribunales de la Inquisición eran tribunales que en España tenían bastante más garantías jurídicas para el acusado que cualquier tribunal civil ordinario; el número de personas ejecutadas por la Inquisición, que no ejecutaba la Inquisición, la Inquisición condenaba y rebajaba el brazo secular que era el que consideraba la aplicación de la sentencia, es ridículo en comparación, por ejemplo, con las persecuciones que el protestante Calvino llevó a cabo en Suiza, pero tenemos ese baldón encima.

España es un país, la cuna del derecho internacional a través del padre Mariana. España es un país puntero, con personajes como el propio fray Juníper o como fray Bartolomé de las Casas en la defensa de los derechos de los pueblos indígenas, España posiblemente ha sido el único imperio que se ha preguntado así mismo qué derecho tenía a ocupar esas tierras conquistadas ..., algo que nos da dimensión de cuál era nuestra visión del mundo. España es un país que, por real provisión de 1500, en época de Isabel I la Católica, prohíbe la esclavitud de esos indígenas, de esos pobladores aborígenes de las tierras conquistadas, otra cosa es el caso que se le hiciera en mayor o menor medida, pero ahí están esas leyes, igual que tenemos nosotros leyes contra la corrupción, que, evidentemente, nos adornan, pero, por otra parte, lastimosamente, pues no impiden que haya ministros corruptos, alcaldes corruptos o esposas de presidentes corruptos. Pero ahí está esa legislación, que es la que debemos tener en cuenta.

Sin duda alguna, si el cine español, en lugar de dedicarse a hacer bodrios infumables que no va a ver nadie, se dedicara a hacer películas sobre nuestro pasado, vamos ríase usted de las películas de los superhéroes de Marvel, porque nuestros superhéroes en la conquista de América y en otras muchísimas gestas, no necesitaban superpoderes, ni volar ni tener rayos equis, eran personajes que, con un puñado de hombres con una enorme ambición, visión de futuro, arrojo personal y virtudes heroicas, podrían darnos para una serie de docientas películas.

En definitiva, yo considero que, a día de hoy, venir aquí a reivindicar la figura de fray Junípero Serra debería ser absolutamente necesario, como venir a reivindicar la figura, pues, de cualquier otro insigne ciudadano que nos ha dado la historia en estas islas.

Yo espero, yo espero el respaldo de todos los grupos en esta proposición de respaldo a una persona que dedicó su vida a la protección de los indios de América, y basta ver, a día de hoy, cuántos aborígenes americanos hay en Hispanoamérica y cuántos quedan en Estados Unidos, y qué fue la conquista de Estados Unidos cuando la realizaron los países protestantes anglosajones, y qué fue la conquista de gran parte de Estados Unidos, de toda la costa del Pacífico, cuando la realizó la labor evangelizadora de España.

Sin más, insisto, espero que respalden esta propuesta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Iniciam el torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Àlex Pitaluga, per cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Fra Juníper Serra fou un home del seu temps, d'acord amb el marc social, polític, ideològic i religiós de la seva època, el segle XVIII, i així hem d'entendre la seva figura. Però avui en dia es passa freqüentment d'extrem a extrem. Tenim, per un costat, les persones que el jutgen amb els ulls d'avui en dia i el culpen d'haver realitzat una colonització violenta que no respectava la cultura i maltractava els indígenes; i, per un altre, la visió d'altres persones que fan de la seva figura una exaltació i mitificació nacionalista i també imperialista de la seva missió propagadora de la fe catòlica, una visió que és la que sobretot es trasllada amb aquesta proposició no de llei de VOX. El frare de Petra, en realitat, no és clarament ni una cosa ni l'altra, ja que no pensam que jutjar-lo d'aquestes dues maneres sigui el més adient.

Com deia abans, analitzar les actituds dels personatges del passat amb els ulls del present no és el més adequat. Juníper Serra fou un home del segle XVIII que va acomplir amb el que era la seva obligació, com a franciscà del seu temps: adoctrinar els no creients i convertir-los a la fe catòlica. I probablement ho va fer amb bones intencions. Però també és cert que la seva feina s'emmarca dins d'una política d'ocupació i domini imperialista que, per suposat, ell no desconeixia.

Se sol argumentar que la colonització de la monarquia hispànica en general fou menys dolenta que l'anglosaxona contemporània, ja que fundava missions, i en aquestes solien millorar les condicions materials de la població indígena a canvi d'adoctrinar-los en lloc de perseguir-los i exterminar-los, com passava a l'est de les muntanyes Rocalloses, però ser, en aquest aspecte, *el tuerto en el país de los ciegos*, com diu el refrany castellà, tampoc no és per sentir-se especialment orgullosos.

També és cert que les missions, i sobretot les dels jesuïtes, no van funcionar malament, en especial al Paraguai, com molt bé reflecteix la coneguda pel·lícula *La missió*, que no vull deixar de recomanar; aquestes missions van millorar les condicions materials de la població tot mantenint el respecte a la seva cultura, i açò va facilitar que el guaraní, per exemple, fos una llengua emprada encara per la població i avui dia oficial. I el motiu fou que els jesuïtes i franciscans, encara que no sempre, solien respectar les cultures indígenes. Però una cosa és intentar veure les llums i ombres del procés de colonització amb rigor històric, i una altra molt diferent és, com volen fer vostès, exaltar-la amb aquesta PNL, justificant l'imperialisme per fomentar un patriotisme que trobam que els va bé per créixer, especialment si genera conflicte, un imperialisme que, malauradament, està tornant a l'esfera mundial amb el seu amic el Sr. Trump.

Hem d'estudiar bé la història per comprendre el present, aprendre'n i intentar fer-ho millor en el futur, no instrumentalitzar-la ni manipular-la o emprar-la per cercar conflicte. I per això no donarem suport a la iniciativa i, en tot cas, ens abstindrem al punt 2, ja que si el Govern el posés en marxa sense aquest component d'exaltació nacionalista que fa VOX, aquest punt podria aprofitar-se per tal de millorar el coneixement d'aquest personatge històric de les Illes. Això sí, voldriem que es fes amb tot el rigor històric i aprofitant la seva figura per tal de fomentar valors positius d'intercanvi i respecte entre cultures i rebuig a la xenofòbia. I com que no vull ser com Juníper Serra, que es veu que sembla que feia sermons molt llargs, posaré punt final a la meva intervenció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pitaluga. Ara, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Apesteguia, per cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, jo crec que vostès tenen una mena de complex històric, em referesc als nacionalistes espanyols, no?, aquesta necessitat de comparar-se contínuament amb la pèrfida Albión i la seva forma de colonitzar el món, com si hi hagués un colonialisme bé i un dolent, i intentar justificar que en realitat els espanyols no varen ser tan dolents com els súper dolents, Mirin, si hi hagués una pel·lícula de Marwel de la història de la humanitat, el nacionalisme britànic i el nacionalisme espanyol segurament no serien els superherois, serien els "villans" de la història, perquè vostè ... ha hagut de fer uns jutipiris prou complexos, eh?, perquè per defensar la figura de fra Juníper Serra, vostè ens ha pegat als algigesos, Isabel la Catòlica i Marwel. Vull dir que jo crec que hagués pogut fonamentar d'una forma més concreta el perquè de la seva proposta, però vostè ha fet una afirmació que jo crec que és molt adequada.

Quan ha dit "*España ha sido el único imperio que se ha preguntado a sí mismo qué derecho tenía conquistar esas tierras*", el que segurament ens diferencia és la resposta a aquesta pregunta, perquè la resposta per a MÉS per Mallorca és cap. No tenia cap dret a conquerir aquestes terres ni tenia

cap superioritat moral per considerar que la seva religió, la seva cultura, la seva economia i la seva forma d'ordenar la societat era millor que la d'aquells pobles. No tenia cap dret. I el paternalisme amb què vostès continuen jutjant el paper històric de colonització, segurament és el que en el seu moment tenia fra Juníper Serra. A fra Juníper Serra el podem perdonar, el podem entendre pel fet que visqués en el segle XVIII, vostè ja queda bastant carrincló.

Miri, jo evidentment no negaré la importància històrica de fra Juníper Serra i de les missions en el devenir de la humanitat així com ha anat, sense necessitat de fer-ne un judici diacrònic ni sincrònic, evidentment, cada moment de la història jutja diferent com ha passat, però els fets foren els fets i la importància històrica és evident. I com vostè diu, la importància, per exemple, és evident des del moment en què és una de les dues persones que Califòrnia tria per figurar en el Capitoli com un dels pares fundadors dels Estats Units. I aquesta importància històrica no implica que l'haguem d'homenatjar i viure com una vida exemplar i que hagi de guiar la mentalitat actual, perquè els papers de les missions va ser precisament aquell que jo deia, un paper d'erradicar la cultura, la religió, la forma de vida de les poblacions existents, a la força, per molt que intentin vestir-ho d'una altra manera, les invitacions a les missions eren després d'erradicar qualsevol altra forma de sobreviure i un pic que s'acudia a les missions i eren batejats, era impossible sortir-ne i es vivia en un règim de semi esclavitud.

Em referiré a unes paraules del mateix Serra, no necessit referir-me als albigesos, el mateix pare Serra, en una carta de 1780, en aquest cas al governador de Califòrnia: *"en el asunto de corregir a los indios, cuando nos pareció que el castigo era merecido, fueron azotados o metidos al cepo, según la gravedad de su ofensa"*. És vera que era el segle XVIII, però mereix que ara li retem homenatge i el tinguem com un model de conducta a seguir? Depèn, segurament hi ha gent que azotaria i ficaria gent al cepo, MÉS per Mallorca no.

Miri, nosaltres estam d'acord que s'estudii, es conegui, s'interpreti des del seu moment històric i també des del nostre moment històric la figura de Juníper Serra, però no estam d'acord que el prenguem com un model, perquè Juníper Serra representa el colonialisme espanyol que, en paraules d'Eduardo Galeano, es podria resumir amb aquelles paraules que diuen: *"vinieron, ellos tenían la Biblia y nosotros teníamos la tierra y nos dijeron: "cierren los ojos y recen", y cuando abrimos los ojos, ellos tenían la tierra y nosaltres teníamos la biblia"*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra Gómez també per cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bé, arribats a aquest punt, no puc fer més que meves totes les argumentacions que acab de sentir, fins i tot tenia preparava la mateixa frase d'Eduardo Galeano que representa totalment el que des d'Unides Podem, pensam, no? Nosaltres no volem

cap a la figura de fra Juníper Serra, podem reconèixer la transcendència històrica, però si no vaig malament, estan proposant una ruta, no?

Jo vull recordar que Espanya és un país aconfessional des de l'any 1978, que tenim una Constitució que tot el sant dia reivindica només en alguns aspectes, sobretot aquells que ens uniformen a nivell territorial o que ens voldrien uniformar, però és que la Constitució parla d'aconfessionalitat.

I, miri, tampoc voldríem jutjar amb ulls ara la figura de fra Juníper Serra, és que no es tracta de jutjar, però tampoc de reivindicar i manco encara muntar una ruta, francament. Miri, Sr. Rodríguez, l'altre dia jo parlava de les bombes que actualment o que des de fa dos anys cauen damunt Palestina, que s'han massacrat 44.000 persones entre morts i desapareguts. I vostè a la rèplica, a mi, una de les coses que em vaig dir és *"ha perdido la oportunidad de presentar una propuesta actual que le sirva a la gente"*. Bé, idò, és allò de *consejos vendo que para mí no tengo*, perquè *menuda actualidad, si que dará de comer, esta propuesta, a la gente de Baleares*.

Nosaltres no li podem donar suport a aquesta proposta, que no sembli un judici a la figura de fra Juníper, com no ho fariem amb Ramon Llull, però, francament, m'estim més lluitar pels morts actuals que fins i tot podríem, potser ingènuament, però pensam que hem de lluitar per evitar guerres, i vostè reivindica una figura que, molt resumidament, i no voldria ser simplista, advoca pel colonialisme, però també per fer un expansionisme no només territorial, sinó també religiós. A vostè no li agrada que vinguin aquí a imposar-nos altres religions. Són els adalils, no? ..., i com potser adalil vostè respecte de la defensa del nostre territori, respecte d'altres cultures i d'altres religions, i vostè queda tan ample defensant l'expansionisme que vam tenir nosaltres a les terres de Llatinoamèrica? La història és la que és. No la canviarem. Però, de la mateixa manera que no toca ara -crec- començar a muntar rutes d'aquests tipus, que no té cap sentit, no li donarem suport. De fet, em sembla un malbaratament de recursos públics. Miri, què li semblaria que jo ara li digués que muntam una ruta d'Aurora Picornell, per això se la mereix molt més que fra Juníper Serra, respecte del que significa, des del nostre punt de vista, per a Balears, però bé, tampoc no demanarem una ruta.

Bé, estam totalment en contra de gastar doblers. I miri, aquestes reivindicacions, què tal si un dia parlam de les ocupacions, del primer ocupa en aquest país que es diu Església Catòlica, Sr. Rodríguez?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gómez. Per tancar el torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Fornas, per un temps de cinc minuts, esper haver dit bé el seu nom.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Sr. Rodríguez, per la presentació d'aquesta proposició no de llei. Per

començar, sí, estam d'acord que per entendre la història en general és molt important entendre el context social en què qualsevol fet va ocórrer, perquè d'aquesta manera podem analitzar els fets amb una perspectiva més complexa i objectiva. Qualsevol fet històric no ocorre en un buit temporal, cada esdeveniment està influenciat per les condicions culturals, econòmiques i socials de la seva època, en particular. Un judici anacrònic mai no ens ajudarà a comprendre com hem arribat fins aquí.

Dit això, moltes gràcies, Sr. Rodríguez, a vostè i a la Sra. Verdú per la presentació d'aquesta iniciativa. Fra Juníper Serra és una figura bastant important per a la cultura de Mallorca, perquè va deixar un impacte significatiu a la nostra història, és una de les figures religioses més destacades de la nostra illa i representa l'esperit missioner i l'herència franciscana de Mallorca. Com a mallorquí, la seva història i assoliments han estat motiu d'orgull per a Petra i per a la resta de l'illa. Va ser canonitzat fa 10 anys pel Papa Francesc, fet que va reafirmar la seva importància dins l'església catòlica i que, a més, va augmentar el reconeixement global del seu origen mallorquí.

Per tots aquests motius consideram que és una figura emblemàtica de la història i de la identitat de la nostra illa i per això donarem suport a tots els punts d'aquesta iniciativa.

Als punts 1 i 2, que és el que he explicat anteriorment, estam d'acord a promocionar aquesta figura del propi fra Juníper Serra com de tots els llocs culturals relacionats amb ell.

Quant al punt 3, també estam a favor d'aquesta coordinació amb el Consell de Mallorca per dur a terme aquesta promoció cultural també a l'àmbit turístic.

Al punt 4, per part de la conselleria no posaran cap trava a declarar-lo com a figura d'interès cultural, encara que hauria de ser una decisió del Consell de Mallorca.

I al punt 5, així com al punt anterior, també estam d'acord, si el consell ho creu oportú, creiem que és una molt bona iniciativa, ja que aquí tenim l'oportunitat de conèixer les fites de fra Juníper Serra aconseguides a Mallorca, també estaria molt bé que es realitzassin estudis perquè especialment els joves també puguin conèixer l'empremta que va deixar a Amèrica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fornas. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Lo primero, muchísimas gracias al Partido Popular por apoyar esta iniciativa. Luego querría decirle, por ejemplo, a la Sra. Gómez, usted ve ahí en la pantalla Comisión de Turismo, Comercio, Cultura y Deportes, quiero decir, si no traemos a esta comisión temas de cultura, nosotros no es que seamos ajenos a los temas que nos importan, pero estamos en la Comisión de Cultura. Tal vez a la Sra.

Gómez la historia no le parezca cultura, pero yo creo que es el lugar donde venir a discutir de estas cosas, mucho más que los temas de política internacional o del conflicto de Oriente Medio.

Por otra parte, a ver, sinceramente, ustedes, una vez más, han hecho gala de lo que son, es decir, difusores de la leyenda negra española, porque parece que les molesta el hecho de ser parte de esta gran nación. Éste, ciertamente, es un estado aconfesional, ni laico ni ateo, aconfesional, eso significa que no hay una religión oficial del Estado, no significa nada más. Pero yo, que no me molesto en ocultar que sí soy católico, fray Junípero Serra, aparte de todo, es santo, se ha enfrentado a un proceso de santificación, que es arduo y complicado, donde el abogado del diablo interviene para ir en contra de la santificación de esta persona y al que ha santificado el Papa Francisco, que a ustedes, en general, tanto les gusta, no ha sido Benedicto, ni Juan Pablo II, fue el Papa Francisco el que consideró que esta persona tenía esa calificación de santo, que para los católicos significa que está en el cielo y que ha merecido el descanso eterno al lado del padre por sus virtudes heroicas.

Evidentemente, es absolutamente ridículo juzgar el pasado a los ojos del presente, si nos pusiéramos en plan exquisito, lo he dicho mil veces, podríamos derribar con esta iconoclastia que a ustedes tanto les gusta, que si hay que derribar el Valle de los Caídos y no sé qué, pues podríamos derribar las pirámides de Egipto, que se hicieron con mano de obra esclava, tendríamos que condenar una y mil veces a César, que hizo un auténtico genocidio en las Galias, y así podríamos continuar hasta el infinito y más allá. Es absurda esta acronía de juzgar con nuestros ojos y en la visión del siglo XXI lo que pasaba en el XVIII, en el XV o en el XIV.

Pero es innegable -innegable- que la gesta de España en América no tiene nada que ver con el colonialismo explotador que hicieron países como Francia o Inglaterra, es que no tiene nada que ver; no tiene nada que ver ni por la protección que se dicta para los aborígenes de esas tierras, ni con la labor que hace España en América: las universidades que construye, los caminos, el desarrollo, la mezcla de razas, los matrimonios mixtos, que serían..., vamos, un británico casado con una india o con una zulú, es que no se lo imagina nadie. Sin embargo, se extendieron por todo el imperio.

No solo eso, o sea, la Corona española dio títulos a los dirigentes indígenas. En España existe, no sé si es el condado o el marquesado de Moctezuma. Y ¿por qué, además, por ejemplo, Hernán Cortés, con cuatro chiquilicuates, conquista Méjico? Porque lo reciben como un libertador, porque no querían que los aztecas les siguieran abriendo el pecho y comiendo sus corazones, porque eran pueblos oprimidos a los que España libera. Nos reciben en loor de multitudes, por eso conseguimos lo que conseguimos en América, con un puñado de hombres. Las gestas, la conquista de Chile, con 13 personas, eso no se explica si no te están recibiendo muchas veces como un libertador, que es lo que fuimos en América. Colonizamos, dimos cultura... vamos, es que es imposible en cinco minutos explicarles a todos ustedes eso que no quieren entender.

No saben lo que echo de menos una izquierda de verdad, o sea, no saben lo que echo de menos a personas como Don Manuel Azaña, de verdad, ¿en qué se han convertido ustedes? Porque lo de MÉS per Menorca lo entiendo, lo entiendo perfectamente, lo entiendo, lo respeto y ellos están..., pero la izquierda española, ese rechazo a su verdadero ser, a su historia; de verdad, o sea, ¿dónde se han ido ustedes? Espero, de verdad, que algún día vuelvan a ser una derecha -perdón-, una izquierda española, que no hay ningún problema en serlo y en admirar a todo lo que España ha hecho en la historia de la humanidad.

En definitiva, no sé quién dijo que a los historiadores se les había concedido un poder del que ni siquiera gozaban los dioses del Olimpo, que es cambiar los hechos ya acontecidos. Ustedes es lo que intentan una y otra vez, cambiar los hechos ya pasados.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Acabat el debat, passam a la votació de la proposició no de llei. Entenc de la seva intervenció, Sr. Pitaluga, que voldria votació separada del punt 2?

Sr. Rodríguez, a vostè li correspon dir si l'accepta o no. Gràcies, Sr. Rodríguez.

Per tant, passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 3658/25. Si els sembla bé, votarem primer el punt 2 i després la resta de punts en una única votació. Hi estan d'acord, el punt 2, per una banda, i després la resta de punts? Per tant, votam.

7 vots a favor, 1 en contra, 5 abstencions.

Passam a votar la resta de punts de la proposició no de llei. Votam.

7 vots a favor, 6 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 3658/25.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3809/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperar l'exposició *Dones i reines de Mallorca a l'edat mitjana*.

Passam a continuació al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3809/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperar l'exposició *Dones i reines de Mallorca a l'edat mitjana*. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Rafel Nadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Moltes gràcies, president. I, bé, primer de tot, vull disculpar l'absència de la meva companya que ha presentat aquesta proposició, que no ha pogut ser avui aquí, i la defensaré jo.

Durant el 2024 s'ha dut a terme una exposició commemorativa del rei Sanç I, per part de la Direcció General de Cultura i l'Arxiu del Regne, per tal de recordar i redescobrir la figura i el llegat que ha deixat 700 anys després de la seva mort. A part d'aquesta exposició, que es va anomenar *Sanç I de Mallorca, el monarca oblidat*, les Jornades d'Estudis Locals organitzades per l'Institut d'Estudis Balearics també es van destinar al rei Sanç I.

D'altra banda, a la legislatura 2011-2015 es va crear i es va inaugurar l'exposició itinerant anomenada *Dones i reines de Mallorca: l'espai femení a l'edat Mitjana*. Va ser produïda i coordinada per l'Institut Balear de la Dona, el novembre del 2014, i va establir com a objectiu la voluntat de donar suport a la recerca i la visibilització de les dones, en aquest cas de les reines de Mallorca dels segles XIII i XIV, que foren també protagonistes de la història mitjançant la política matrimonial de les respectives cases reials, i donar a conèixer els trets rellevants i l'evolució del rol polític que exercien a l'ombra del poder.

Tal com es recull en el dossier informatiu de l'exposició, a l'any 2013, durant el primer volum de *Reines de Mallorca: a l'ombra del poder*, de l'escriptora Eusebia Rayo, estava en procés d'edició, l'investigador Jaume Llabrés i la ceramista Elisenda Pipió proposaren muntar una exposició relacionada amb el tema, amb Magdalena Salas, directora del Museu d'Història de Manacor. Així, el setembre del 2014 es va materialitzar l'exposició anomenada *Dones i reines de Mallorca els segles XIII i XIV*, sota el patrocini de l'Ajuntament de Manacor.

En aquella ocasió es comptar amb la intervenció especial de la ceramista Elisenda Pipió, que presentà 8 escultures de ceràmica que representaven les reines.

A l'any 2014, la Sra. Isabel Llinàs, com a directora de l'IBDona, va prendre la determinació de patrocinar i coordinar la versió itinerant de *Dones i reines de Mallorca*, sota el comissariat de Jaume Llabrés i Eusebia Rayo. Aquesta exposició es va inaugurar al centre cultural del Claustre de Sant Bonaventura de Llucmajor, el 26 de novembre del 2014. Posteriorment, el març i l'abril del 2015, l'exposició va passar pel centre Ca Ses Blaies, de l'Ajuntament de Selva. El juliol i l'agost del 2015 va romandre oberta a la Casa de Cultura de Can Gelabert, de l'Ajuntament de Binissalem, i els mesos de novembre i desembre es va exposar a l'Ajuntament Vell de Campanet, i durant els mesos de març i abril, ja del 2016, es va trobar al Casal de Sant Pere, a Can Pere Ignasi, a Campos.

Fer menció sobre la capacitat d'adaptació d'aquesta exposició als espais que ocupa i a cadascun varien de tal manera que la fan diferent a cada cas, en el cas de Llucmajor es va disposar de la presència d'una important pintura d'història, *La vetlla de les despulles del Rei Jaume III*, obra de Faust Morell i Bellet, del 1924. A Selva el Convent de franciscanes de vila hi va aportar dues pintures dels segles XVII i XVIII, una de Santa Elisabet d'Hongria i l'altra de Ramon Llull, com a defensor del dogma de la Immaculada Concepció. A Binissalem, per exemple, es va presentar el format més complet de l'exposició, amb l'estrena de dues escenografies dedicades a la recreació de dos àmbits medievals, el menjador i l'estrada,

una exposició amb dos àmbits: el primer, és una introducció a la formació i l'evolució del Regne de Mallorca, i un segon àmbit reuneix els aspectes biogràfics de les reines i les dones vinculades a la Casa Reial de Mallorca. De les 8 dones tractades a l'exposició, 5 foren reines: Violant d'Hongria, segona esposa de Jaume I el conqueridor, rei d'Aragó, de Mallorca i de València, i les quatre restants van ser consorts dels reis privatis de la Corona de Mallorca, Esclaramunda de Foix, casada amb Jaume II; Maria d'Anjou, esposa de Sanç I, i Constança d'Aragó i Violant de Vilagarut, primera i segona esposa, respectivament, de Jaume III, mort a la batalla de Lluçmajor el 1349. De les tres altres dones lligades a la Casa d'Aragó i a la Casa de Mallorca, dues mai no foren reines.

Atès l'exposat, des del Grup Parlamentari Popular presentam, per tant, la següent proposta en la qual instam el Govern de les Illes Balears, des del Parlament, i en especial la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports i l'Institut d'Estudis Baleàrics, a recuperar l'exposició *Dones i reines de Mallorca: l'espai femení a l'edat mitjana*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. El Grup Parlamentari VOX ha presentat l'esmena [RGE núm. 4818/25](#) i per a la seva defensa té la paraula el Sr. Rodríguez, cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, y vamos un poco al hilo del debate anterior. Nuestra intención, presentando esta enmienda, es darle un enfoque histórico objetivo y riguroso a esta exposición, que nosotros respaldamos absolutamente. A diferencia de lo que sucede en otros países, y otra vez perdónenme el chovinismo, pero es que tengo que ser así, es que en España nunca se ha minusvalorado el papel histórico de la mujer, al contrario, quiere decir, cualquiera de ustedes tiene en la cabeza hecha una pequeña lista, así, con la memoria: empezamos, lógicamente, por Isabel la Católica; pero luego tenemos a Santa Teresa, a Agustina de Aragón, a María Pacheco, la mujer de Padilla, el Comunero, que luchó y que resistió en Toledo contra las tropas del emperador Carlos V; la princesa de Éboli o la princesa de los Ursinos, que intervinieron activamente en toda la política española de la época; la reina gobernadora, María Cristina; la monja Alférez; Doña Clara Campoamor, que, en contra de los deseos de la izquierda, consiguió que la mujer pudiera votar en las elecciones durante la Segunda República; Doña Emilia Pardo Bazán; Mariana Pineda, la heroína de los liberales, que fue perseguida por Fernando VII, el rey absolutista; Doña María de Hungría o Margarita de Austria, ambas de la Casa de Austria, que fueron gobernadoras de los Países Bajos en una época donde allí se estaba desarrollando un conflicto, que se conoce históricamente como La Guerra de los 80 años, el conflicto que enfrentó a las provincias holandesas con el imperio español para conseguir su independencia, es decir, se colocó a mujeres en puestos de muy delicados y de absoluta responsabilidad; Catalina de Aragón, la famosa esposa de Enrique VIII, de las pocas a las que no cortó la cabeza, madre de la que luego sería reina de Inglaterra María.

En definitiva, jamás este país ha ocultado la historia de sus mujeres, las ha puesto en primera fila. Yo creo que no hay mujer más importante o personaje, diría personaje, independientemente de su género, más importante en la historia de España que Isabel la Católica, pero podríamos hacer una lista interminable.

Y por supuesto que nosotros consideramos importantísimo que, en lo que respecta al Reino de Mallorca, sea conocida la importancia que tuvieron muchas de estas reinas, algunas como consejeras principales de sus esposos, porque, aunque no fueran reinas titulares del reino eran reinas consortes, evidentemente influían, y mucho, en la política a desarrollar, algunas hipotecando su patrimonio para que Jaime III intentara reconquistar el Reino de Mallorca, el que murió en la famosa batalla de Lluçmajor.

Es decir, tenemos que conocer nuestra historia, por supuesto, por supuesto que nuestros chavales tienen que conocer quiénes fueron los reyes de Mallorca, quiénes fueron sus reinas, quieren fueron los..., porque a veces me da la impresión de que a la izquierda lo único que le preocupa es que conozcamos quién era Joanot Colom, porque, como era revolucionario, parece que lo único que nos importa son las Germanías, y más allá de las Germanías no nos importa nada más, que fue un hecho relativamente anecdótico y sobredimensionado.

Por supuesto que lo apoyamos, pero que se haga desde el rigor histórico, no como una reivindicación de género de las mujeres olvidadas, no, no, en España nunca se olvidaron sus mujeres fundamentales en toda su historia. Vamos, hasta que no vinieron los Borbones, evidentemente, jamás se negó el derecho a las mujeres a gobernar en este país. Y, afortunadamente, se abolió la ley sálica y siguieron pudiendo gobernar las mujeres en este país.

O sea, España no es un país que haya ocultado a sus mujeres, las ha hecho auténticas heroínas, nunca las hemos puesto en la trastienda, ni en la parte de atrás, ni a nuestras literatas ni a nuestras políticas, en absoluto.

Entonces, una vez más, por supuestísimo, nosotros respaldamos el conocimiento de la historia, que los chavales de las Islas Baleares conozcan quiénes fueron sus reyes y sus reinas. ¡Cómo nos vamos a oponer a ello!, a diferencia de ustedes, ningún problema, ningún problema. Estamos encantados de que se conozca la historia del Reino de Mallorca, que algunos, por intereses espurios, intentan ocultar, yo supongo que porque nos aleja un poco de los imaginarios países catalanes.

Pero, sin duda alguna, ya digo, nosotros vamos a apoyar esta proposición, esperamos que se acepte nuestra enmienda para que la historia llegue sin adulteraciones, sin manipulaciones ideológicas y sin servir a ningún tipo de interés político.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha presentat les esmenes RGE núm. 4848 i 4849/25 i per a la seva defensa té la paraula el Sr. Apesteguia, per cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Rodríguez, miri que ha dit una llista llarga de dones il·lustres, de dones destacades i de dones amb un paper que ha estat enaltit dins la història, historiografia i dins la literatura, no n'ha dit cap de les Illes Balears, no deuen ser tan conegudes, perquè a nosaltres ens passen tres coses a l'hora de conèixer les dones de la nostra història: la primera, que el paper de les dones, li agradi a vostè o no li agradi, ha estat invisibilitat dins la història, i aconseguir posar damunt la taula el nom de 10 dones, en fer de l'anècdota classe, no desvirtuarà aquest fet.

L'altra, la segona qüestió, és que la nostra història, la història nacional de les Illes Balears ens ha estat privada i amagada com a un exercici de privació del nostre autoorgull, autocentrament per part del nacionalisme espanyol.

I, per acabar, ha estat invisibilitzat sempre el paper de les dones que no fossin de classe alta, com ha estat invisibilitzat el paper dels homes que no fossin de classe alta, perquè la història l'han feta els ducs, els reis, els bisbes i els cardenals i els papes, quan les històries sempre les han fet els pobles.

Per tant, qualsevol exposició que serveixi per revertir qualsevol d'aquestes tres invisibilitzacions històriques, creiem que és bona. De fet, a la seva proposició no de llei anterior, a l'únic punt al qual ens hem abtingut precisament ha estat el punt de donar a conèixer la figura, en aquell cas, de Juníper Serra, perquè això sempre és bo, que coneguem la nostra història i que, a partir d'aquí, puguem fer les interpretacions del que va passar llavors i de com això ens pot servir a dia d'avui per autoavaluar-nos a nosaltres mateixos. Això és bo, això és bo.

Per tant, ja els avanç que donarem suport a la proposició no de llei del Partit Popular, consideram que és bona.

Nosaltres no estam d'acord amb l'esmena que presenta VOX per diverses raons, bàsicament per dues: la primera, perquè eliminen -no sabem molt bé per què-, en els ens als quals instam a difondre aquesta exposició, la Conselleria d'Afers Socials i l'IBDona, els eliminen, quan aquesta exposició va ser ideada, creada, pagada i executada per l'IBDona. Home, convindria que tenguessin un paper, perquè és que si no..., no sé a qui demanarem que cedeixi aquesta exposició a qualcú. Supòs que és perquè, com que l'IBDona no els agrada, l'hem d'eliminar fins i tot de les seves tasques històriques.

Jo entenc que a vostès els agrada revisar la història i eliminar el que no els agrada de la història, però, home, eliminar l'IBDona del 2014, és de fa molt poquet i almanco els costarà una miqueta més.

I tampoc no estic d'acord, no compartesc..., -no és que me molesti- no estic d'acord que s'expliciti, perquè em sembla ofensiu, això que aquesta exposició es farà sense biaixos ideològics, en defensa de Jaume Llabrés i d'Eusebia Rayo, que per a nosaltres mereixen tota la confiança i que no mereixen que aquest parlament els digui que la seva exposició es farà sense biaixos ideològics. I m'atreiria a dir que també en defensa de la directora de l'IBDona que va idear aquesta exposició, que no era precisament del meu grup polític. Però, bé, en qualsevol cas em sembla sobrer, però no me molesta.

El que sí que em sembla curiós, que no ens ha explicat el Sr. Rodríguez, és per què troben que en la difusió d'aquesta exposició s'ha de fomentar la col·laboració publicoprivada per a la seva difusió, minimitzant l'impacte en la despesa pública. Vostès pensen que quan l'Ajuntament de Campanet deixa la Casa de Cultura surt més car que quan ens ho deixa una sala d'exposicions? És que ja és per posar "publicoprivada" allà on els hi... allà on poden, però, sincerament, crec que en aquest cas no està molt justificat. Però, en qualsevol cas, si hi ha qualche sala d'exposicions que vol deixar gratuïtament el seu espai per fer aquesta exposició, que no quedi per això.

Nosaltres hem presentat una esmena per donar una dimensió global a la història de la Corona d'Aragó, que no únicament afectava el territori de les Illes Balears, afectava un territori que anava més enllà de les nostres fronteres, i que, per tant, també es posi a disposició d'aquests territoris aquesta exposició, perquè en puguin gaudir i puguin conèixer la que també va ser la seva pròpia història.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pitaluga, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, gràcies, Sr. President, bon dia, una altra vegada a tothom. Aquesta és una proposició no de llei que, en principi crida l'atenció perquè insta el Govern a fer una iniciativa que és del mateix govern, i això només té dues explicacions: o bé el Grup Popular vol emplenar la comissió amb temes del que ja saben què han de fer i, tal vegada, així no tractar altres temes, o bé volen donar certa rellevància a l'exposició abans de posar-la en marxa. Esperam que sigui la segona cosa.

Una exposició que no és cap novetat, ja que del que ens parla és de recuperar una exposició del 2014 i, en tot cas, realitzar algun canvi per tal d'adaptar-se a cada lloc que formi part de la nova ruta de l'exposició.

Voldria fer un parell d'observacions. Pel que fa al contingut de l'exposició, crida una mica l'atenció l'interès que tenen PP i VOX pel període dels reis de Mallorca, qualcú podria pensar que tant d'interès per aquest període, uns anys durant els quals reis diferents governaven Mallorca i la Corona d'Aragó, ve per un afany de separar-se dels catalans i de la resta de territoris de l'antiga Corona d'Aragó i, si ho fessin per això, que esper que

no, els he de dir que en aquella època no existien nacions amb la idea actual, aquest concepte de nació no va aparèixer fins a finals del segle XVIII i es va desenvolupar al llarg del segle XIX.

El Regne de Mallorca tenia com a sobirans una altra branca de la dinastia del Casal de Barcelona, amb uns reis diferents dels de la Corona d'Aragó, però, per suposat, tots tenien el mateix origen i parlaven la mateixa llengua.

En aquella època era habitual unir regnes per matrimoni o separar-los per repartiments d'herència, ja que en realitat el territori i els seus habitants es consideraven propietats dels monarques, d'igual manera que els castells o els vaixells comercials i de guerra que, per aquest motiu, portaven l'escut o la bandera reial.

Però bé, si l'objectiu és estudiar i mostrar a la ciutadania la nostra història i, a més, des de la perspectiva de gènere, tot i afavorir la visibilització de les dones abans molt amagades, això sempre és molt positiu. Només voldria indicar que tal vegada caldria donar al contingut de l'exposició una visió més oberta i més pròpia de la nostra societat, que no és exactament la mateixa que la del 2014, tot i haver passat només deu anys.

Des de la data de la primera exposició, hi ha hagut canvis en la percepció de la visió de les dones que tal vegada seria interessant tenir present.

I recomanariem també els estudis de la història d'una experta en aquest tema, Teresa Vinyoles i Vidal, com també ampliar l'exposició a les dones d'altres classes socials de la Mallorca i de la resta de territoris del regne d'aquella època, i no centrar-se sobretot en la situació de les dones de l'alta noblesa.

Des del Grup Socialista, valoram molt positivament iniciatives per a la recuperació de la nostra història i la seva difusió, i més si aporten una perspectiva de gènere.

I, si atenen l'esmena de MÉS per Mallorca, doncs no tendrem inconvenient a votar a favor de la iniciativa, tot i que el Govern no necessita el vist-i-plau del Parlament per recuperar aquesta iniciativa i posar-la en marxa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pitaluga. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gómez, cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, tornam a estar un poc amb una proposta..., jo diria que alineada amb la que hem escoltat abans, aquesta vegada, no s'exalta el poder eclesiàstic, però sí el poder reial.

Bé, la veritat és que no acaba de ser..., nosaltres no volem ocultar la història, nosaltres volem que els fillets i les filletes a les escoles, els joves, estudiïn totes les èpoques històriques que,

com a poble o com a país, s'han succeït. Però, és clar, no parlam aquí dels currículums escolars, parlam d'organitzar rutes, d'exaltar figures que, francament, no acaben de ser el model al qual aspiram, ni des del punt de vista d'estat, que, òbviament, no cal que digui que Unides Podem reivindica la república, però tampoc no és el model d'emancipació femenina que nosaltres reivindicam.

Per tant, sense obviar que tots els períodes històrics han de ser estudiats, no acabam d'estar d'acord amb exaltar aquest tipus de models, ni des del punt de vista de la forma de l'estat, ni des del punt de vista aconfessional, ni des del punt de vista del que significa el paper de la dona.

I, miri, i ara amb el tema de reivindicar figures femenines, és clar, només es reivindiquen figures de molt poder, habitualment vinculades a la posició del seu home, res a veure amb les pensadores de finals del XIX i del XX. I s'abandonen habitualment..., bé, ho hem vist, les dones de les classes populars i sobretot es lloen dones que foren reines, regentes, dones que s'haurien de lloar a Espanya, i a les Balears segur que n'hi ha moltes i moltes que no coneixem.

I, miri, Sr. Rodríguez, jo tenia preparat aquí doncs un petit *speech*, precisament sobre el tema de les Germanies, i, bé, tampoc ara no ompliré el meu temps a reivindicar processos que pretenen la igualtat, però no només la igualtat entre homes i dones, òbviament, en el que en aquell temps es podia entendre, però també la igualtat de tot el poble, reivindicar, òbviament, els moviments de base Popular, que es troben molt allunyats d'aquestes propostes que avui han arribat aquí, per lloar, que no conèixer i estudiar, per lloar figures que es troben molt enfora, per descomptat, de la visió política que tenim.

Moltíssimes gràcies, votaré en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gómez. Procediria ara, si així ho considera el senyor proponent, la suspensió de deu minuts. Podem continuar. Gràcies.

Per tant, li correspon, Sr. Nadal, intervenir en nom del grup proponent per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts, com és de costum.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Moltes gràcies, president. Primer de tot, vull donar les gràcies als grups per les esmenes presentades i pel suport mostrat a la iniciativa.

S'ha parlat en diverses intervencions d'exaltar el paper de la dona i la igualtat, i crec que, gràcies a totes les dones esmentades, més moltes més en els darrers temps, les dones han aconseguit avançar moltíssim en drets. Estic content i em sent afortunat d'haver nascut a un temps on la meua generació ja te interioritzat el concepte d'igualtat, i això, com deia, és gràcies a totes les dones que varen lluitar per això. Per això és important i crec de rellevància posar en valor el paper que han jugat les dones històricament, i amb aquesta exposició es permetrà conèixer un poc més la seva seva història, amb

l'objectiu de donar rellevància i difusió a la figura de la dona dins la història de la monarquia del Regne de Mallorca a l'edat mitjana.

Respecte de les esmenes, hem passat als diferents grups una transacció a l'esmena de VOX, la qual acceptariem d'aquesta manera.

I després, respecte de les esmenes de MÉS per Mallorca, la del punt 1 quedaria també una mica transaccionada dins l'esmena de VOX. I respecte de la del punt 2, també l'acceptariem, i ja hem parlat amb el Sr. Apesteguia, qui no hi té inconvenient a transaccionar una petita part, que és on posa "Catalunya nord i Catalunya sud" entre parèntesi, que el llevaríem, és a dir, quedaria l'esmena, la segona, l'esmena al punt..., bé, l'esmena, l'esmena del nou punt 2, quedaria exactament igual, simplement sense el parèntesi on posa "Catalunya nord i Catalunya sud".

I res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Sí ho he entès bé, per tant, vostè presenta una transacció al Sr. Rodríguez per la seva esmena i una transacció, de paraula, al Sr. Apesteguia, per la seva esmena 4848. Perquè açò sigui possible ho han de voler tots els grups, tant a un cas com a l'altre. Ningú no s'hi oposa?

Molt breument, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, simplement és per l'aclariment del vot. En el punt 1, a la transacció que es fa a l'esmena de VOX, entenc que s'eliminarà la part en groc, començant per la Ciutat de Palma...

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Sí, sí, sí, ja l'he passada a tothom amb el text tatxat, és a dir, sense...

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Ah, d'acord.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Sí, és clar, el punt 1 quedaria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i, en especial, la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports i l'Institut d'Estudis Balearics, la Conselleria d'Afers Socials i l'IBDona, a recuperar l'exposició *Dones i regnes de Mallorca: l'espai femení a l'edat mitjana*, garantint un enfocament històric objectiu i rigorós, sense biaixos ideològics, i a iniciar una nova ruta itinerància amb l'objectiu de donar difusió i rellevància a la figura de la dona dins la història de la monarquia del Regne de Mallorca a l'Edat Mitjana, i fomentar la col·laboració publicoprivada per a la seva difusió i minimitzar l'impacte en la despesa pública".

EL SR. PRESIDENT:

Ningú no s'oposa a aquesta transacció? Entenc que tampoc ningú no s'ha manifestat en contra d'acceptar la transacció sobre l'esmena d'addició del Sr. Apesteguia. Per tant, si els sembla bé, passam a la votació.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

I nosaltres acceptam, en qualsevol cas, la transacció que ha proposat *in voce*, sempre a favor d'eliminar el Tractat dels Pirineus.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Per tant, si els sembla bé, podem passar a votació, entenc que podem votar els dos punts amb els quals al final quedaria la proposició no de llei d'una manera conjunta. Per tant, si aconseguim aclarir-me amb aquesta màquina, passarem a votació. Votam.

Per tant, queda aprovada, amb l'esmena incorporada i les transaccions, per 12 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Moltes gràcies, senyores i senyors. No havent-hi més assumptes a tractar, podem aixecar la sessió.

Esperem que a la propera sessió ja pugui venir el president titular.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
